

Bij Vliegtuig Squadron 320 (VSQ320) en VSQ2, werd bij de komst van de Orion door beide squadrons gebruik gemaakt van dezelfde vliegtuigen. VSQ2 leidde nieuwe bemanningen op, die later verder operationeel werden gemaakt bij VSQ320.

Daar het op de Noordzee slechts zeer beperkt mogelijk was om te oefenen met Russische onderzeeboten en oppervlakte eenheden, werd gebruik gemaakt van zogenaamde Tactische Trainers. In die tijd hadden wij daar in Nederland nog niet de beschikking over, dus maakten wij gebruik van de faciliteiten van de Navy in Amerika.

Zij waren voor ons beschikbaar in Brunswick Maine en Jacksonville Florida.

Na de opleiding bij VSQ2 werden de bemanningen geplaatst op VSQ 320. Daar kwamen zij in de praktijk terecht, onder andere ook bij de operationele vluchten op IJsland. Ook bij VSQ320 ging men echter regelmatig naar de trainer.

Dit verhaal gaat over een zogenaamde training beurt in Jacksonville. Ik was er bij als instructeur voor de akoestische operators. Er waren enkele jonkies bij die ik aan de hand nam, ook tijdens de vrije tijd.

Onze accommodatie was deze keer "On Base ". Andere keren zaten we soms in een hotel. Wij draaiden onze beurten van ongeveer vier uur, soms 's morgens, 's middags of 's avonds. Na een morgen detail waren we dus voor de rest van de dag vrij.

Op een van die middagen had ik met een paar jongere maten één of twee visbootjes met hengels en spullen gehuurd in de jachthaven van de basis. We hadden echter geen aas. Geen nood, midden op de rivier lag een garnalen visser. De bootjes waren vrij snel en we stoven er op af. De visser op het bootje zag ons op hem af komen en dacht waarschijnlijk dat hij beroofd zou worden of zo iets, want hij raakte behoorlijk in paniek.

Toen wij bij draaiden kreeg hij door dat hij niets te vrezen had, kwam tot rust en verkocht ons garnalen.

De vangst viel bitter tegen. Na het avond eten probeerden we het nog even vanaf de kant. Dat werkte wel. We vingen diverse mooie rode snappers die we aan een Amerikaan gaven die ook stond te vissen. Hij was er erg blij mee. Hij was echter zeer verbaasd toen een van ons een dikke paling ving en wél inpakte om mee te nemen.

De volgende dag hadden we een middag detail. Na het eten begaven wij ons naar een uitbating net buiten de poort. Het was Happy Hour (twee voor een). Van buiten was het net een oude Duitse bunker, maar binnen hing er best een sfeertje. Je kon er grote glazen bier kopen (pitchers) en er was een soort toneel waar dames dansten met een soort paal. Zij droegen, buiten een klein slipje geen verdere kleding. Waarschijnlijk hadden zij het erg warm.

Na enige pitchers waren er sommige lieden (niet bij ons) die de danseressen wilden beroeren. Deze werden, zeker na herhaling, met harde hand verwijderd door een soort sheriff.

Wij hadden toen een jonge collega die evenals wij op een stoel vlak bij het toneel zat. Bij hem waren de rollen omgedraaid. Hij had zo'n aantrekkingskracht voor de dames, dat deze om de beurt op zijn schoot wilden zitten. Ik draaide mij ook zo goed mogelijk in de juiste positie echter zonder resultaat.

De volgende dag, operationeel en anders bijgeschoold vertrokken we weer naar Nederland. Wij maakten een stop op de Azoren. Op de basis was het een beetje zouteloos dus we begaven ons naar het nabij gelegen dorpje. Dat was ook niet echt bruisend. Daar laafden wij ons aan een soort heerlijke zoete wijn waar je erg vrolijk en losjes van werd.

In het donker begaven wij ons weer richting basis en besloten binnen door te gaan. Dit was via een soort harde zand weggetjes omgeven door hoge wallen bestaande uit opeen gestapelde stenen . Opeens stuitten wij op een schat van een ezeltje wat moederziel alleen aan een kort touwtje in het donker stond.

Ik knuffelde het beestje en het knuffelde terug. We waren boos om het korte touwtje en besloten, vermoedelijk mede aangespoord door de wijn, haar mee te nemen naar Nederland. Ik nam plaats op haar. Zij spreidde echter haar voor en achter benen en bleef als een geschoorde heipaal staan. Ik sprak te weinig Portugees om haar te bepraten dus ik steeg weer af. Zonder haar vervolgden wij onze weg en gingen te bedden op de basis.

De volgende dag vervolgden wij onze weg naar Nederland. Wij (zij) hadden weer, zonder stress , veel geleerd.

Avanti, pronnto, navori